

καὶ Ἀπόδοσιν ποιήσας, ἐπέφερε τὸ, πάρες πρὸς τῶν Θεῶν
αὐτῷ διαρρήγῃναι.

Καὶ προσέτι εἰς τὴν Σοφιστικὴν Λέξιν ἡμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ
καὶ ὅση ἐπιφέρεται μετ' ἄλλην ὁμοιοφωνοῦσα κατὰ τε, καὶ ὡς
θῆθεν παρακουσμένη, ἐπίτηδες μεταλαμβάνεται εἰς ἄλλην
αὐτ' ἄλλης Ἐννοίαν, καὶ ἐπομένως καὶ Ἀπόκρισιν, ἢ Πράξιν
οἶον·

Γραῦς. » Πῆγες λοιπὸν, ἠρεύνησας, δὲν εὔρες Ἀηδόνα;
πῆγαινε πάλιν, φέρε μοι καὶ μίαν Χελιδόνα.

Γραῦς. » Ἄθλιε κακὸκέφαλε! καὶ μ' ἔφρες Χελιδόνα;

Θρπ. » Χελιδόνα δὲν μ' ἐζήτησας; Γρ. Σοὶ εἶπον Χελιδόνα:

Θεράπων. » Ἰέ, πλεόν ἐκάταλαβα, θελεῖ σοὶ τὴν φροντίδα.
Διὰ τιαύτης Λέξεως παίζεται καὶ τὸ εἰς τὴν Γραϊάν παρὰ
Νικάχου γράφομενον τοῦτο·

» Τὴν δύσκωφον Γραϊάν, ὀνήσιμε, πρὸς Διὸς, ἔξω
ἐκβαλε πολλά λίην Πράγματα μοι παρέχει.

» Ἦν αὐτῇ Τυροῦς ἀπαλοῦς εἰπωμεν ἐνέγκαι,
οὐ Τυροῦς, Πυροῦς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.

» Πρώην τὴν Κεφαλὴν ἐπόνου, καὶ Πήγανον αὐτῇ
ἦτον, ἢ δ' ἔφερε Τήγανον Ὀσράκειον.

» Ἦν Ὀπὸν αἰτήσω, Δοκὸν εἰσφέρει· ἦν Λάχανόν μοι
εἶπω, δὲς, πινῶν, εὐθύ φέρει Λάσανον.

» Ὄξος ἂν αἰτήσω, Τίξον φέρει· ἂν δέ γε Τίξον,
Ὄξος· ὅλως δ' ὁ λέγω οὐ ποτ' ἐπαισθάνεται.

Ἡ Συμβολικὴ.

Ἐνδεκάτη προσέτι Λέξις εἰς Κωμικὴν Χρῆσιν λαμβά-
νομένη εἶναι καὶ ἡ Συμβολικῶς πῶς σημαίνουσα τι Αἰσχρὸν, καὶ

Γελοῖον· τὸ ὅποιον ἂν καὶ δὲν ἤθελε προσαγορευῆται μετ' τὴν
κυρίαν Λέξιν του, ὅμως ἐκ τῶν προηγουμένων γίνεται φανερόν
εἰς πάντα· οἶον (Ἀριστοφ. Ἀχαρν.)

Χορός. » Τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ Παιδείκης
» ὠραιστάτης,

» Ἀνατριβόμενῷ τε τὸ δεῖνα.

Ἀηλάδῃ τὸ Αἰδοῖον· τὸ ὅποιον ἂν καὶ δὲν ὀνομάσθῃ θῆθεν
διὰ Σεμνότητα, ὅμως ἔγινε φανερόν διὰ τὰ λοιπὰ.

Ἐνίοτε δὲ καὶ παντελῶς ἀποσιωπώμενον τὸ Αἰσχρὸν,
ἀπὸ τὴν ἄλλην Ἐννοίαν τοῦ Λόγου καταλαμβάνεται· ὡς εἰς
τὸ κατωτέρω, τὸ ὅποιον ἔγραψεν ἀποκρινομένη Ἐρωμένη τις
πρὸς τὸν Ἐρασιγῆτης, ὅσις τὴν ἐζητεῖ νὰ συνελθῶσι πάλιν,
καθὼς καὶ πρότερον, ἀφ' οὗ ὑπανδρεύθῃ μετ' ὀμίμον Ἄνδρα·

» Ὅταν δὲν εἶχον σ' εἶδον, τῶρ ἔχω δὲν σοὶ εἶδω·
πλὴν νὰ μὴν ἔχω εὔχου το, καὶ πάλιν νὰ σοὶ εἶδω.

Ἡ Ἀσύμβατος.

Δωδεκάτῃ ἔτι καὶ ἡ Ἀσυμβάτως ἐπαγομένη· καλεῖ-
ται δὲ οὕτως ἡ Λέξις, ὅταν ἐπιφερομένη πρὸς Σύστασιν Ἀπει-
λῆς φέρῃ εἰπεῖν, ἢ ἄλλου τινὸς τιοῦτότου, Δόκησιν μόνον παρέ-
χει τιαύτην, ἢ δὲ Ἐκβασίς τοῦ ἀπειλουμένου φαίνεται ἀδύ-
νατος κατὰ τὸν ὑποτετιθέμενον Τρόπον οἶον·

» Μάννα, τοῦτο δὲν γίνεται, οὐδὲ τὸ ὑπαινέσκω,
καὶ ἄλλην Βίαν ἂν ἰδῶ, αὐτόχειρ ἀποδνήσκω.

» Μετὸν Κλασῆρα σφάζομαι, πνίγομαι εἰς Πινάκι,
ἢ πὸ Κλωνὶ Βασιλικῷ κρεμῶμαι μετ' Σχοινάκι·

» Καὶ Φονικὸν ἀκολουθεῖ, καὶ γίνεσθαι αἰτία,
καὶ ἀπὸ Κέρδος παῦ θαρρῆς, προέρχεται Ζημία.

Ὅπου τὸ, σφάζομαι, τὸ, πνίγομαι, τὸ, κρεμῶμαι, καὶ